

Tamary Czerkies i Adriany Prizel-Kani

MIĘDZY WSCHODEM A ZACHODEM
O WYZWANIACH DYDAKTYCZNYCH PODCZAS PRACY
Z GRUPAMI CHIŃSKIMI

Biblioteka „LingVariów”
Glottodydaktyka t. 23

Redaktor naukowy serii
Iwona Janowska

MIĘDZY WSCHODEM A ZACHODEM
O WYZWANIACH DYDAKTYCZNYCH PODCZAS PRACY
Z GRUPAMI CHIŃSKIMI

MONOGRAFIA ZBIOROWA POD REDAKCJĄ
TAMARY CZERKIES I ADRIANY PRIZEL-KANI

Z prac Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego

Biblioteka „LingVariów”
Glottodydaktyka t. 23

MIĘDZY WSCHODEM A ZACHODEM
O WYZWANIACH DYDAKTYCZNYCH PODCZAS PRACY
Z GRUPAMI CHIŃSKIMI

MONOGRAFIA ZBIOROWA POD REDAKCJĄ
TAMARY CZERKIES I ADRIANY PRIZEL-KANI



Księgarnia Akademicka
Kraków 2022

Tamara Czerkies
Uniwersytet Jagielloński, Kraków
✉ <https://orcid.org/0000-0002-9572-9632>
✉ tamara.czerkies@uj.edu.pl

Adriana Prizel-Kania
Uniwersytet Jagielloński, Kraków
✉ <https://orcid.org/0000-0001-6072-5482>
✉ adriana.prizel-kania@uj.edu.pl

© Copyright by individual authors, 2022

Recenzenci
dr Piotr Kajak, Uniwersytet Warszawski
prof. nadzw. dr Li Yinan, Pekijski Uniwersytet Języków Obcych

Opracowanie redakcyjne
Dorota Ilnicka

Projekt okładki
Paweł Sepielak

ISBN 978-83-8138-822-1 (druk)
ISBN 978-83-8138-823-8 (on-line, pdf)
<https://doi.org/10.12797/9788381388238>

Publikacja dofinansowana przez Wydział Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego

WYDAWNICTWO KSIĘGARNIA AKADEMICKA
ul. św. Anny 6, 31-008 Kraków
tel.: 12 421-13-87; 12 431-27-43
e-mail: akademicka@akademicka.pl
<https://akademicka.pl>

SPIS TREŚCI

| | |
|-------------------|---|
| Wprowadzenie..... | 7 |
|-------------------|---|

CZĘŚĆ I

SPECYFIKA POTRZEB ORAZ PROGRAM NAUCZANIA STUDENTÓW Z CHIN

| | |
|--|----|
| Zhang Huiling, <i>Potrzeby chińskojęzycznych studentów uczących się języka polskiego jako obcego</i> | 13 |
| Iwona Janowska, <i>Program kształcenia językowego na kierunku studia polskie – język, kultura, społeczeństwo</i> | 39 |

CZĘŚĆ II

DYDAKTYCZNA CODZIENNOŚĆ

| | |
|--|-----|
| Adriana Prizel-Kania, <i>Wymiary kultur oraz ich wpływ na proces uczenia się oraz komunikację w języku polskim jako obcym</i> | 59 |
| Małgorzata Banach, Dominika Bucko, <i>Rozwijanie kompetencji chińskich studentów w zakresie działań receptywnych na zajęciach z języka polskiego jako obcego</i> | 75 |
| Joanna Machowska, <i>„Aby język giętki powiedział wszystko, co pomyśli głowa”. O nauczaniu gramatyki na kierunku studia polskie – język, kultura, społeczeństwo słów kilka</i> | 95 |
| Beata Terka, <i>I Chińczykom gramatyka problemy sprawia, czyli o wyzwaniach składniowych (i nie tylko) chińskojęzycznych uczących się języka polskiego jako obcego</i> | 113 |
| Tamara Czerkies, <i>Co nosimy w sobie jak pieczęć? O próbach przełamywania wzorów myślenia oraz rozwijania świadomości kulturowej</i> | 133 |
| Dominika Bucko, <i>Projekt edukacyjny jako aktywizująca metoda nauczania międzykulturowego</i> | 153 |
| Dominika Bucko, Małgorzata Banach, <i>Wyzwania oraz sposoby wsparcia chińskich studentów przygotowujących prace licencjackie. Zajęcia wspomagające seminarium</i> ... | 165 |

CZĘŚĆ III**SEMINARIA LICENCJACKIE, CZYLI ZWIEŃCZENIE WSPÓLNYCH WYSIŁKÓW**

| | |
|--|-----|
| Piotr Horbatowski , <i>Program seminarium licencjackiego w odniesieniu do nowych wyzwań stojących przed studiami polonistycznymi w Chinach</i> | 181 |
| Tamara Czerkies , <i>Prace licencjackie chińskich studentów powstałe na zakończenie I edycji programu, czyli przekraczanie granic własnego świata</i> | 201 |
| Indeks osobowy | 221 |
| Notki biograficzne Autorów | 225 |

WPROWADZENIE

Tom *Między Wschodem a Zachodem. O wyzwaniach dydaktycznych podczas pracy z grupami chińskimi* jest efektem działań zespołu nauczycieli oraz wykładowców Instytutu Glottodydaktyki Polonistycznej Uniwersytetu Jagiellońskiego¹, którzy w roku akademickim 2019/2020 rozpoczęli zajęcia w ramach I edycji studiów na kierunku studia polskie – język, kultura, społeczeństwo na Wydziale Polonistyki UJ. Był to nowatorski projekt, wynikający z potrzeb, jakie pojawiły się już we wrześniu 2006 r., po podpisaniu porozumień między Uniwersytetem Jagiellońskim a Chińskim Państwowym Biurem Międzynarodowej Promocji Języka Chińskiego². Umoowa dotycząca współpracy w ramach kultury i edukacji była efektem zmiany polityki Państwa Środka w ramach nowego otwarcia. Od tego czasu do Krakowa zaczęły przybywać coraz liczniejsze grupy chińskojęzycznych studentów na kursy języka i kultury polskiej³. Postanowiliśmy więc sprostać oczekiwaniom i jesienią 2019 r. uruchomiliśmy nowy kierunek⁴.

Specyfika nauczania języka polskiego osób pochodzących z odległego kręgu kulturowego, do którego należą Chiny, wymaga od nauczycieli umiejętnego kierowania procesem kształcenia. To nie tylko rozwijanie działań recepcji i produkcji językowej oraz przekazywanie wiedzy na temat systemu języka, to także kształcenie świadomości (między)kulturowej oraz kompetencji w tym zakresie. Nauczający musi zrozumieć, że uczący się przybywa do Polski ze specyficznym bagażem kulturowym, zatem poznając język, zmuszony jest wielokrotnie przekraczać granice własnego świata, modelu uczenia się oraz związanych z tym nawyków.

Gdy jesienią 2019 r. uruchamialiśmy I edycję programu, okazało się, że rzeczywistość przerosła nasze oczekiwania. Przyczyniła się do tego z jednej strony praca

¹ Do roku 2020 Instytut Glottodydaktyki Polonistycznej UJ nosił nazwę Centrum Języka i Kultury Polskiej w Świecie.

² Píše o tym w niniejszym tomie Piotr Horbatowski.

³ Więcej na ten temat można przeczytać w artykułach Iwony Janowskiej, Piotra Horbatowskiego, Adrian Prizel-Kani zamieszczonych w niniejszym tomie.

⁴ Przygotowania w tym zakresie zaczęliśmy dwa lata wcześniej.

w trudnych warunkach pandemii (od początku marca 2020 r. musieliśmy nauczać w trybie zdalnym), a z drugiej – zderzenie kultur Wschodu (chińskojęzycznych studentów) oraz Zachodu (nauczającego zespołu), które zmusiło wszystkich zaangażowanych w przedsięwzięcie do ciągłego przekraczania własnych kulturowych granic. Nauczający musieli weryfikować metody, wykazać się elastycznością, znaleźć odpowiedni sposób otwierania przybyszów tak, by objaśnić im nieznaną rzeczywistość, nauczać języka, oswajając z kulturą⁵, nowo przybyli musieli zaś dostosowywać się do kulturowej i językowej odmienności.

Niniejszy tom stanowi zbiór doświadczeń, które zdobywał zespół podczas codziennej pracy dydaktycznej. Wszystkie teksty relacjonują proces kształcenia, pokazują poczynione obserwacje, badania oraz wnioski. W części I przedstawiamy zdefiniowane potrzeby chińskojęzycznych uczących się oraz zarys programu studiów.

Część II to opis dydaktycznej codzienności, w której charakteryzujemy specyfikę zajęć językowych. Poświęcamy uwagę zagadnieniom kształcenia międzykulturowego z wykorzystaniem literatury, jak też zajęciom powstałym w ramach tzw. projektu edukacyjnego, który dzięki kontaktom chińskojęzycznych uczących się z polskimi rówieśnikami – słuchaczami studiów I stopnia na kierunku język polski w komunikacji społecznej – miał pomóc w procesie negocjowania z poznawaną rzeczywistością. Ostatni podrozdział w tej części dotyczy zajęć wspomagających seminarium.

Ostatnia, III część skupia się na opisie pracy w trakcie prowadzonych seminariów licencjackich. Relacjonujemy kolejne etapy powstawania prac i pokazujemy ich efekty.

Całość tomu otwiera artykuł Zhang Huiling dotyczący specyfiki potrzeb chińskojęzycznych uczących się. Tekst jest efektem badań, które przeprowadziła autorka, będąc studentką UJ na studiach II stopnia na kierunku nauczanie języka polskiego jako obcego. Dzięki nim poznała ona zasady nauczania i uczenia się języka, a jako Chinka doskonale rozumiała problemy, z jakimi zmagają się studenci z jej kraju oraz kręgu kulturowego. Interesujące są wnioski zawarte w tekście – pokazują, że chińskojęzyczni uczący się, gdy mają za sobą doświadczenia pracy z polskim lektorem, nie są tak mocno przywiązani do metody dedukcyjnej, powszechnie stosowanej w ich kraju, choć zachowują upodobanie do kolejności: prezentacja materiału przez nauczyciela, następnie objaśnianie na przykładach, a potem ćwiczenia. Ku takiemu sposobowi nauczania skłaniają się szczególnie ci studenci, którzy dopiero zaczynają pracę z native speakerem (zobacz artykuły Joanny Machowskiej oraz Adriany Prizel-Kani w II części publikacji, warto je ze sobą porównać).

⁵ Trudności w zalezieniu odpowiedniej metody wynikają m.in. z różnych modeli nauczania: konfucjańskiego, właściwego kulturom Wschodu, i sokratejskiego, specyficznego dla kultur Zachodu. Piszą o tym w artykułach zamieszczonych w tomie m.in. Tamara Czerkies, Adriana Prizel-Kania, Beata Terka.

W otwierającej tom części zamieszczamy również tekst Iwony Janowskiej, który pokazuje, jakim kluczem kierowaliśmy się, planując program nowego kierunku, jakie potrzeby braliśmy pod uwagę, jak modyfikowaliśmy treści kształcenia w trakcie pracy.

W części opisującej dydaktyczną codzienność zawarte są artykuły relacjonujące pracę lektorów oraz wykładowców. Większość autorów, mając taką możliwość, przeprowadziła wśród uczących się badania, aby jeszcze lepiej poznać ich potrzeby i zweryfikować metody pracy.

Na temat nauczania uwzględniającego wymiary kultur w kształceniu działań produkcji ustnej pisze Adriana Prizel-Kania. Jej tekst opiera się na badaniach pilotażowych, które przeprowadziła wśród chińskojęzycznych uczących się języka polskiego. Pokazują one, że nauczanie studentów z odległej kultury wymaga ciągłego szukania metody, która będzie dopasowana do ich potrzeb, i że nie wszystko, co zawierają opisy teoretyczne, jest oczywiste w codziennej praktyce. Zdaniem autorki warto w trakcie pracy weryfikować podejście, szukając złotego środka pomiędzy kulturową odmiennością i wynikającymi z niej przyzwyczajeniami a potrzebą glottodydaktyczną.

Sprawnościom receptywnym poświęciły swój tekst Małgorzata Banach i Dominika Bucko. Ich artykuł to interesująca analiza, czym jest nauczanie czytania i słuchania w perspektywie glottodydaktycznej oraz jak sobie radzić z problemami wynikającymi z różnic pomiędzy językiem i kulturą polską oraz chińską. Tekst stanowi praktyczną odpowiedź, na co zwracać szczególną uwagę podczas zajęć, i pokazuje, że nauczanie chińskojęzycznych uczących się działań recepcji językowej jest wyzwaniem.

Joanna Machowska opisuje proces nauczania gramatyki metodą indukcyjną, która nie znajduje uznania wśród chińskich studentów, gdy po raz pierwszy spotykają się z nią oraz z polskim lektorem. Interesujące są ankiety, które przeprowadziła autorka, oraz wnioski. Wynika z nich, że pomimo niechęci do indukcji nie powinniśmy z niej rezygnować, a ćwiczenia automatyzujące nie pomogą, jeśli nie będziemy próbowali nauczać, stosując nowoczesną metodę wymagającą od uczącego się samodzielności. Wysiłek nauczającego powinien koncentrować się na przyzwyczajaniu studentów do nowego sposobu nauczania i uczenia się oraz pokazywaniu, że w konsekwencji przynosi on rezultaty.

Beata Terka w swoim artykule również przedstawia wyniki badania ankietowych przeprowadzonych wśród studentów. Jej tekst dotyczy różnic pomiędzy językami polskim i chińskim, skupia się na kulturowej odmienności i wynikającymi z niej potrzebami uczących się. Badania autorki koncentrowały się na tym, co studenci oceniają jako największą trudność w uczeniu się gramatyki języka polskiego, a tym, co wynika z analizy pozyskanych od nich materiałów. Wyniki pokazują, że mimo

deklaracji respondentów, jakie wyrazili na początku, to, co sami uznali za trudne, w rzeczywistości takie nie jest.

Zagadnieniom kształcenia kompetencji oraz świadomości kulturowej w nauczaniu języka polskiego jako obcego z wykorzystaniem literatury poświęcony jest tekst Tamary Czerkies. W części teoretycznej autorka przywołuje opinie badaczy na ten temat, w drugiej zaś, opisującej codzienną praktykę dydaktyczną, pokazuje – opierając się na wybranych fragmentach prac powstałych podczas zajęć – etapy budzenia się świadomości kulturowej uczących się.

Na temat kształcenia kulturowego, które wykorzystuje bezpośrednie kontakty pomiędzy dwiema grupami uczących się – chińskich oraz polskich studentów, pisze Dominika Bucko. Autorka relacjonuje zajęcia w ramach tzw. projektu edukacyjnego, który aktywizował obie grupy uczących się, udowadniając, że naturalne relacje rówieśników pochodzących z odległych kultur rozwijają wszystkich i stanowią dobry sposób, prowokując uczących się do efektywnej komunikacji.

Ważną rolę odegrały zajęcia wspomagające przygotowanie prac licencjackich, które rozpoczęliśmy w VIII semestrze (a IV – w Polsce) studiów. Piszą o tym, charakteryzując trudności oraz sposoby radzenia sobie z nimi, Dominika Bucko i Małgorzata Banach. Autorki cytują wybrane prace, by na konkretnych przykładach pokazać, jak można radzić sobie z potencjalnymi problemami. Ich tekst potwierdza, że praca indywidualna, zwłaszcza w przypadku uczących się pochodzących z odległego kręgu kulturowego, przynosi efekty.

Ostatnia część poświęcona jest zajęciom seminaryjnym, które miały doprowadzić do obrony prac licencjackich. Przedstawia kolejne etapy wspólnych spotkań podczas zajęć oraz indywidualnych konsultacji, charakteryzuje kryteria, jakimi kierowali się seminarzyści, dokonując wyboru tematów – omawia to zagadnienie w swoim tekście Piotr Horbatowski, który we wstępie również szeroko objaśnia, jak doszło do tego, że uruchomiliśmy nowy kierunek studiów.

Tom kończy tekst Tamary Czerkies, który relacjonuje wysiłek, jaki uczący się musieli włożyć w codzienną próbę zmiany kulturowego adresu⁶, pisząc licencjaty. Artykuł prezentuje oraz omawia wybrane fragmenty prac, autorka pokazuje, że wchodząc do nowej rzeczywistości oraz próbując ją oswoić, studenci muszą stanąć z boku w stosunku do tego, co znają, i przyjrzeć się inności z nowym namysłem.

Mamy nadzieję, że książka, która jest świadectwem wspólnego wysiłku, będzie służyła jako odpowiedź oraz pomoc wszystkim glottodydaktykom polonistycznym nauczającym studentów o szczególnych wymaganiach, którzy chcą poznać język i kulturę, a należą do odległego od naszego kręgu kulturowego.

⁶ Na temat adresu kulturowego pisał Piotr Garncarek (2021), jego tekst został przywołany w artykule Tamary Czerkies.

CZEŚĆ I
SPECYFIKA POTRZEB
ORAZ PROGRAM NAUCZANIA
STUDENTÓW Z CHIN

ZHANG HUILING

*Uniwersytet Studiów Międzynarodowych w Zhejiang
(Zhejiang International Studies University)*

POTRZEBY CHIŃSKOJĘZycznych STUDENTÓW UCZĄCYCH SIĘ JĘZYKA POLSKIEGO JAKO OBCEGO

Needs of Chinese-Speaking Students Learning Polish as a Foreign Language

This article presents the results of research carried out in 2019–2021 as part of the project entitled *Needs analysis of Chinese-speaking students of the one-year course of Polish language and culture at the Jagiellonian University in Cracow*. The research aimed at better adapting the annual language and culture course, which takes place in Poland. The paper presents the characteristics of respondents, their motivations and goals, methods and techniques for conducting various types of lessons of Polish language and culture in their eyes, and additional comments that should be mentioned in the future.

Keywords: needs analysis, Chinese students of Polish studies, Polish as a foreign language, one-year course of Polish language and culture

1. Wstęp

Artykuł jest skróconą wersją pracy magisterskiej, pisanej w latach 2020–2021, pt. „Analiza potrzeb chińskojęzycznych studentów rocznego kursu języka i kultury polskiej na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie”, której promotorem był dr hab. Waldemar Martyniuk, prof. UJ. Temat projektu dyplomowego został zainspirowany osobistym zainteresowaniem glottodydaktyką polonistyczną oraz doświadczeniem, które jako osoba ucząca się języka polskiego jako obcego (dalej: JPJO) zdobyłam podczas rocznego stażu językowego w Centrum Języka i Kultury Polskiej w Świecie Uniwersytetu Jagiellońskiego (dalej: Centrum UJ), które obecnie nosi nazwę Instytut Glottodydaktyki Polonistycznej.

Dynamiczny rozwój studiów polonistycznych oraz ożywiona wymiana edukacyjna pomiędzy Chinami a Polską, trwająca od roku 2014, do której przyczyniły się m.in. chińskie inicjatywy dyplomatyczne, jak np. program „Jeden Pas i Jeden Szlak”, doprowadziły do napływu nad Wisłę studentów polonistyki wysłanych z uczelni z Państwa Środka. Fakt ten zwrócił moją uwagę na znaczenie badania grupy moich rodaków uczących się JPJO. Mimo że poruszone w rozdziale zagadnienia są związane z problemami, które napotykali uczący się odbywający roczny kurs językowo-kulturowy na UJ, wyniki badań mogą być wykorzystane przez wszystkich nauczających chińskojęzycznych studentów, którzy trafiają do polskich ośrodków nauczania języka polskiego jako obcego.

2. Cel badań

Badania miały na celu rozpoznanie potrzeb chińskojęzycznych studentów, którzy uczyli się języka i poznawali kulturę polską w trakcie rocznego kursu w Centrum UJ. Oto pytania badawcze, na które próbowałam uzyskać odpowiedź:

1. Czego chińscy studenci oczekują podczas rocznego kursu języka i kultury polskiej w Polsce¹?
2. Czy ich potrzeby zostały zaspokojone?
3. Co należałoby poprawić, aby dostosować kurs do oczekiwań studentów?

3. Próba badawcza, metodologia i realizacja badań

Uczestnikami badań byli studenci Pekińskiego Uniwersytetu Języków Obcych (dalej: PUJO), Szanghajskiego Uniwersytetu Studiów Międzynarodowych (dalej: SUSM) oraz Kantońskiego Uniwersytetu Spraw Międzynarodowych (dalej: KUSM), którzy odbywali roczny kurs języka i kultury polskiej na UJ w roku akademickim 2019/2020. Wszyscy chińscy studenci odbywający roczny staż językowy w Cen-

¹ Według Hutchinsona i Watersa podczas analizy potrzeb należy wziąć pod uwagę subiektywne opinie uczących się, którzy także zdają sobie sprawę ze swoich potrzeb („what their needs are”). Badacze nazwali indywidualne poglądy terminem *wants*, który może znaleźć w języku polskim rzeczownikowy ekwiwalent „oczekiwanie”. Słowo to w *Wielkim słowniku języka polskiego* oznacza „to, czego ktoś chce”. Moje badania bazowały na propozycjach Hutchinsona i Watersa, dlatego w niniejszym artykule hasła „potrzeba” i „oczekiwanie” oraz czasowniki „potrzebować”, „oczekiwać”, „chcieć” i „życzyć sobie” są stosowane synonimicznie.

trum UJ, a mianowicie 7 studentów z PUJO, 7 studentów z SUSM oraz 6 studentek z KUSM, uczestniczyli aktywnie zarówno w części ankietowej, jak i w wywiadach. Dzięki temu uzyskałam 20 kwestionariuszy ankietowych i tyleż samo wypowiedzi respondentów.

Zaplecze metodologiczne pracy stanowiły koncepcje Toma Hutchinsona i Alana Watersa opublikowane w pozycji *English for Specific Purposes: A Learning-Centred Approach* (2001), w której badacze wyodrębnili dwa typy potrzeb uczących się – docelowe (*target needs*) oraz bieżące związane z procesem uczenia się (*learning needs*)². Podczas gdy potrzeby docelowe dotyczą analizy sytuacji, do której zmierzamy (*target situation analysis*), po uzyskaniu której uczyć się będzie posługiwać się dobrze „oswojonym” językiem obcym, analiza potrzeb bieżących, związanych z procesem uczenia się (*learning needs analysis*), określa optymalne warunki, w których będzie odbywała się nauka języka. Analiza uwzględnia zatem wiedzę, umiejętności, strategię i nawyki uczenia się oraz motywację kursanta (Hutchinson, Waters 2001: 60–62).

W badaniach dokonałam wyłącznie analizy potrzeb bieżących związanych z procesem uczenia się z uwagi na fakt, że zarówno kurs, na który badani uczęszczali, jak i ich czteroletnie studia licencjackie miały charakter ogólny. Inaczej mówiąc, studia nie były utworzone w celu specjalistycznym, miały ich przygotować do funkcjonowania w możliwie jak najszerszych sferach życia. Co więcej, zakładany w przyszłości wybór kariery zawodowej był przypadkowy i studenci już w trakcie studiów nie potrafili przewidzieć swojej przyszłości w tym zakresie (por. Zhang 2021: 12). W związku z tym analiza sytuacji docelowej w przypadku chińskich studentów wydaje się mało sensowna, natomiast analiza potrzeb bieżących, związanych z samym procesem uczenia się, może pozwolić na dostosowanie kursu językowego do specyficznych oczekiwań badanej grupy uczących się w przyszłości.

Jak wspomniałam, badania składały się z dwóch części – ankiety oraz wywiadu, dlatego miały one charakter hybrydowy – ilościowo-jakościowy. Pytania w kwestionariuszu oraz w wywiadzie opracowałam na podstawie systemu opisu analizy potrzeb zaproponowanych przez Hutchinsona i Watersa, informacji uzyskanych z badań wstępnych, jak też własnych doświadczeń, obserwacji oraz sugestii promotora. W ankiecie znajdowały się 54 pytania, podzielone na 6 bloków: (1) pytania metryczkowe; (2) motywacja oraz cel uczenia się języka; (3) język oraz metody/techniki nauczania; (4) ocena wykorzystywanych materiałów dydaktycznych; (5) ocena warunków nauczania oraz organizacji zajęć; (6) inni kursanci uczestniczący w zajęciach. Pytania zostały sformułowane w zróżnicowany sposób, a szczegóły można zobaczyć w załączniku *Wzór ankiety w języku polskim* (załącznik 1). Ze względu na ograniczenia wynikające z przyczyn obiektywnych w artykule wyeksponowana będzie tylko część zagadnień.

² Polskie tłumaczenia dwóch terminów zapożyczone z pracy Ewy Donesch-Jeżo (2008).

Monografia jest pionierską i aktualną analizą obrazu zmagania, wyzwań oraz sukcesów osób podejmujących studia w Instytucie Glottodydaktyki Polonistycznej UJ. Spojrzenie metodologiczne zakłada ogląd z wnętrza Polski, oczyma polskich filologów, którzy na co dzień przygotowują studentów do pisania prac licencjackich i są autorytetami w dziedzinie. Dla chińskiego badacza to ciekawe ujęcie poznawcze, ponieważ wnioski oraz konkluzje naukowe są czynione synchronicznie do powstałych nie tak dawno studiów polskich. To notowanie na bieżąco spostrzeżeń, porażek, wyzwań oraz dalekosiężnych efektów, które uznają za cenną wiedzę mogącą w przyszłości być punktem wyjścia do badań w zakresie porównawczym studiów polsko-chińskich.

(z recenzji prof. nadzw. dr Li Yinan, Pekijski Uniwersytet Języków Obcych)

Recenzowany tom stanowi udany wkład zespołu specjalistów Uniwersytetu Jagiellońskiego w rozwój refleksji nad nowym obszarem w glottodydaktyce polonistycznej – nauczaniem JPJO w Chinach. (...) Świadczy to nie tylko o znaczeniu wschodnioazjatyckiego partnera, lecz także o potrzebie wyspecjalizowania się w odpowiadaniu na potrzeby konkretnych grup zainteresowanych polszczyzną i polskością. (...) Publikacja przynosi starannie pomyślany i rzetelnie wykonany zbiór prac na temat nauczania polszczyzny w ważnym kraju Dalekiego Wschodu.

(z recenzji dr. Piotra Kajaka, Uniwersytet Warszawski)

Tom jest efektem pracy zespołu nauczycieli oraz wykładowców Instytutu Glottodydaktyki Polonistycznej UJ, którzy w roku akademickim 2019/2020 rozpoczęli zajęcia w ramach I edycji studiów na kierunku studia polskie – język, kultura, społeczeństwo na Wydziale Polonistyki UJ. (...)

Specyfika nauczania polszczyzny uczących się z odległego kręgu kulturowego to nie tylko rozwijanie działań językowych oraz przekazywanie wiedzy na temat podsystemów języka, lecz także kształcenie świadomości kulturowej i kompetencji w tym zakresie. (...) Uczący się przybywa do Polski ze specyficznym bagażem kulturowym i, poznając język, zmuszony jest wielokrotnie przekraczać granice własnego świata, modelu uczenia się oraz związanych z tym nawyków.

(Tamara Czerkies, Adriana Prizel-Kania, fragment *Wstępu*)